

sad i den. Det er derfor grebet ganske ud af Luften, naar Indenrigsministeren siger noget saadant, som han gør, og jeg beder ham om at holde sig fra dette saavel som fra den overlegne Skolemestertone, hvori han mener det passende at tale til Rigsdagens Medlemmer.

Martin Hansen: Naar jeg tager Ordet for at gøre et Par Bemærkninger om denne Sag, er det, fordi det har undret mig saare, at den skulde resultere i, at de to Oppositionspartier her i Tinget — saadan har jeg forstaaet det — vilde stemme imod det foreliggende Lovforslag. Jeg har ogsaa forstaaet, at det ærede Medlem Hr. Holstein vil afholde sig fra at stemme for Lovforslaget. Dette har undret mig saare, thi ærede Medlemmer vil erindre, at den Sag, som har optaget Sindene stærkest hele Vinteren igennem, er netop Erhvervskrisen, Erhvervsspørgsmaalene i det hele taget, og stærk har den Kritik jo været, som har været rettet mod Regeringen for, at den ikke gjorde tilstrækkeligt for at kunne afhjælpe Arbejdsløsheden her i Landet. Man regnede ikke med de Ting, som var foretaget for at sætte Arbejder i Gang, med Hensyn til at give Eksportkredit, yde Laan og Tilskud o. s. v., alt sammen i meget stort Omfang, saaledes at der ogsaa undertiden er blevet sagt, at det var en Tilskudspolitik, og det var man ikke tilfreds med. Vi fik saa en Valutaregulering, og jeg vil gerne sige, at den Polemik, som er blevet ført her i Aften derom, har undret mig noget. Man har stadig talt om Valutareguleringen, i alt Fald fra en vis Side; men Valutareguleringen var jo opgivet med det samme. Den var der dog i og for sig god saglig Begrundelse for overfor de valuta-svage Lande, men den blev opgivet og erstattet med en Importbegrænsning. Saaledes er de virkelige Forhold. For begge Dele gælder det imidlertid, at adskillige Vanskeligheder har begrundet, at de maatte forlades. Da begge Dele nu maatte forlades, havde jeg under Forhandlingerne om Statslaanet og for øvrigt ogsaa under Finanslovbehandlingen Lejlighed til at udtale, at Venstre var villigt til at forhandle om, hvad der eventuelt kunde sættes i Stedet for den Begrænsning af Importen, som vi hidtil har haft. Nu ligger Lovforslaget herom paa Tingets Bord, og vi staar overfor at vedtage eller forkaste det, som det kan falde sig; men dette Lovforslag er altsaa Udtryk for, hvad man agter at sætte i Stedet for den Importbegrænsning, vi har. Da vi nu staar overfor dette, møder

man fra to Partiers Side, i alt Fald fra det radikale Venstres, og erklærer, at man vil stemme imod Lovforslaget. Deres Ordførere har udtrykt det saaledes, at det er en Ydmygelse for Venstre, at vi her staar overfor dette at skulle gennemføre denne Foranstaltning. Jeg maa sige, at jeg blev i høj Grad forbavset, thi aldrig har jeg set et politisk Parti saa nøgent som det radikale Parti i denne Sag. Der har ikke været opstillet noget Forslag fra radikal Side som Ændring til den Lov, der her er forelagt, og de har ikke stemt for den Ændring, der var stillet fra Socialdemokratiet, der gik ud paa at bevare eller forlænge den nuværende Importregulering. Man har altsaa valgt det rent negative; man har intet som helst villet; kun dette har man villet at stemme dette Lovforslag ned. Jeg tror, at man kan sige om et Parti, som er et af de første, der baade har talt for elastisk Importregulering og har kritiseret Venstres Forslag, og som ikke har villet gøre noget for at hjælpe Erhvervslivet, at intet Parti har nogen Sinde spillet saa udtrykkelig Fallit, som netop det radikale Parti har gjort det her. Thi det maa dog være Topunktet af Jammerlighed, naar man ikke har en eneste Ting at sætte i Stedet og slet ikke ved, hvad man vil. Altsaa har man Lov til at slaa fast, at fra den Side maa man enten mene, at der ikke er Begrundelse for at gøre noget for disse to Erhvervsgræne, eller ogsaa er det rent og skært en politisk Handling, man foretager sig. Jeg har nævnt dette, fordi jeg synes og ogsaa tror, at det for den langt overvejende Part har været Alvor, naar man har talt om det store Arbejdsløshedsspørgsmaal, og at man var villig til at gøre noget for at hemme denne Arbejdsløshed og gøre det saaledes, at det voldte os mindst Skade udadtil; men i det Øjeblik, man staar med dette, møder man altsaa det, man har mødt i disse Dage, at de Herrer vil slet ingenting gøre. Naar det ærede Medlem Hr. Dahlgaard siger, at Venstre er ydmygt, vil jeg sige, at det radikale Parti har spillet fuldstændig Fallit i denne Sag, at de skal være de sidste til at kritisere den Handling, vi her staar overfor.

Jeg vil nu afvente, hvorvidt Socialdemokraterne — jeg har knap forstaaet, hvad det ærede Medlem Hr. Stauning sagde — vil stemme imod dette Lovforslag, naar de ikke kunde opnaa at faa vedtaget deres eget Lovforslag. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem: Billiger det ærede Medlem en saadan Stilling fra det radikale Partis Side? Det ærede Medlem har kritiseret